

АВАНС І ПРИЗНАННЯ ДЛЯ АЙЗЕН- ГАВЕРА ЗА ПЕРЕМОГУ В ПІВНІЧНІЙ АФРИЦІ

ВАШІНГТОН. — З нагоди закінчення кампанії в Північній Африці президент Рузвельт почесно відзначив начального команданта американських і всіх альянтських збройних сил в Європі Двайта Д. Айзенгавера, авансуючи його з ранги генерала-полковника до ранги генерала-майора. Крім цього ген. Айзенгавер дістав медалю Визначної Заслуги, тобто жмут золотих дубових листків. Водночас президент затримав начальника генерального штабу ген. Джорджа Сі Маршала на його становищі після чотиролітньої служби, хоч є звичаєм звільняти начальників штабу після вислуження чотирьох літ.

4 МІЛІОНИ ДІТЕЙ ЗАНЯТИХ ПЛАТНОЮ РОБОТОЮ

ВАШІНГТОН. — Военна Комісія Людської Сили видала розпорядок, щоби не приймати до праці в военних промислах молоді нижче законного віку, який допускає дітей до праці. Провірка вказала, що деякі стейти обнизили вік для припинання молоді до праці, а багато молоді працює незаконно в підприємствах. Обчислюють, що яких 4 мільйони молоді у віці від 14 до 17 літ заняті тепер роботами в крамницях, та в різномодній службі, а зпоміж них 500,000 у фабриках.

СУДОВИЙ ПРОЦЕС ЗА ЗАПЛАТУ ВІД ВСТУПУ ДО КОПАЛЬНІ

ВАШІНГТОН. — Джан Л. Луис, президент юнії Юнайтед Майн Воркерс оф Америка, віддав іменем юнії до вирішення суду справу заплати майнерам за час від вступу до копальні. Судовий процес відбувається в федеральній окружній суді в Бермінгемі, Алабама, де підприємство виплатило 9 майнерам таку плату, заки Военна Робітнича Рада це заборонила.

ДАЮТЬ БЕЗПЛАТНУ ПОРАДУ ЯК ВИПОВНЯТИ ПОДАТКОВІ ДЕКЛАРАЦІЇ

НЮ ЙОРК. — Колектор внутрішніх скарбових Доходів оголошує пригадку, що на 15. вересня мають бути внесені податкові декларації за перший піврік 1943. р. Податковці, що зголосили декларацію 15. березня, дістали вже відповідні друки з інструкціями. Хто перше не мав відповідного доходу, а тепер його має, обов'язаний вислати декларацію до місцевих бюр, де такий податок платиться. У тих бюрах можна засягнути безплатної поради, як такі декларації виповняти.

ШУКАЮТЬ ЗА НОВИМИ ДЖЕРЕЛАМИ НАФТИ ПО ЦІЛОМУ СВІТІ.

ВАШІНГТОН. — Найновіша федеральна агенція, Петроліум Різерв Корпорейшен, пригтована поробити розшуки по чужих краях, щоби відкрити та розвинути нові джерела киячки для безпосереднього вжитку. Корпорація дістала покищо мільон доларів капіталу, а її праця покрита тайною на лад воєнних тайн. Круг діяльності нової корпорації обіймає цілий світ і вона приймає всякі пропозиції для уложення плану.

НОВІ БОМБЕРИ ПЕРЕЛІТАЮТЬ ОКЕАН.

ВАШІНГТОН. — Начальний командант летунства Злучених Держав ген. Г. Г. Ариолд оголосив в друкованім листку „Армі Орджанс“ видосконалення нових бомберів, які зроблять карликами досішні Американські Літаючі Фортеці. Нові бомбери можуть взяти пів вагона бомб, перелетіти з ними понад океан на поле акції і вернутися назад до Злучених Держав. У нових бомберах будуть використані всі досвіди з теперішньої війни.

ВИСТРІЛЯВ РЕВОЛЬВЕРОВИЙ ЛАДУНОК В НАПАСНИКА ДОЧКИ.

НЮ БРЛІНС (Луїзіяна). — Лютенант-командер Джан П. Вогт, з прибережної сторони Злучених Держав, прийшов на поліційну стачію, щоби розпізнати напасника на свою 9-літню дочку. Коли донька вказала на чоловіка, який хотів її наслушати, батько у приступі жалю вхопив за свій револьвер і вистріляв у підозрілого всі набой. Потім вхопив ще за другий і вистріляв два рази. На щастя командант був такий нервовий, що лише дві кулі легко постріляли чоловіка. Команданта випущено на волю.

ВИНАЙШОВ ЗАПАСКУ З ПЛАСТИКУ.

БЛУМФІЛД (Ню Джерзі). — Джан Кер, робітник в Ото Авейшен Корпорейшен, винайшов новий рід пластику, який заступає гуму. З нього виробив він запаску для безпеки робітників перед скірними недугами в часі праці. Запаску можна вживати легше ніж „оверола“ і вона непромакальна не лише для води, але і для різних хемічних течей. Пластик сім разів легший від гуми і запаску можна буде носити у кишені як хустку.

Чорчил запрошує Росію на потрійну Аліантську конференцію

КВЕБЕК (Канада). — Бритійський преміер Внстон Чорчил, виголосив промову з тутешньої цитаделі, яку передано через радіо. Він перейшов коротко терпіння Франції і заслуги Канади, а описав згадав про відсутність Росії на конференції в Квебеку. Він оправдав Стадіна в тому, що він досі не брав участі в аліантських нарадах, а потім запросив Росію до спільних нарад над кішчевими плянами для перемоги і над постійним порозумінням для забезпечення мира державами Аліантів. Чорчил заявив, що він і президент Рузвельт будуть витривалі в домаганню, щоби Росія взяла участь у конференції в недалекій будучині. Про другий фронт Чорчил висловився так, що це прийде відповідно до потреб воєнних плянів, а не для політичних цілей. Фронт у Франції, який Аліанти створять, Чорчил вважає третім фронтом, а другий вже є, то є той, що є на Середземнім морі.

ПРЕЗИДЕНТ ЗАПЕВНЯЄ ПОЛЬЩІ СВОБОДУ

ВАШІНГТОН. — Президент Рузвельт повторив ще раз запевнення, що „мільони поневоленних в Європі діждуться справедливості й свободи після війни“. З нагоди покінчення четвертого року війни польський президент В адислав Рачкевич вислав телеграму до Рузвельта з подякою за оборону Польщі. Рузвельт відповів, що боротьба Польщі проти нацистської агресії, є інспірацією для Америки і це запевняє перемогу Аліантам.

ОБУРЕННЯ ПРЕЗИДЕНТА ПРОТИ НЕПРАВДИВИХ ПИСАНЬ ЖУРНАЛІСТА

ВАШІНГТОН. — Незвичайний вислів президента Рузвельта проти писання журналіста заінтересував весь журналістичний світ. На пресовій конференції в Білому Домі поставлено запит до президента Рузвельта в справі коментарів секретаря стейту Кордела Гола на вислів газетного колумніста і радіового коментатора Дру Пірсона. Пірсон написав, начеб то Гол хоче, щоби Росія кривавилася до самої смерті. На це президент сказав, що таке писання це зразок журналістичної брехні, зрештою це загально звісно, сказав президент, що цей газетяр є хронічним брехуном в писанню своїх статей. Рузвельт заявив теж, що Гол був надто чемний у своїх висловах, бо таке писання шкодить не лише державі, до якої письменник належить, але теж і всьому журналістичному світові. При цій нагоді Рузвельт звернув увагу, щоби журналісти почували більшу відповідальність за свої писання.

В Англії публіка бажалаб чути про дальші постійні наступи на великі розміри

ЛОНДОН. — Дру Милтон, американський кореспондент, пише про вражіння, яке викликала промова британського преміера, Внстона Чорчила, виголошена через радіо з Квебекської Цитаделі. Хоч як британці поважують і люблять свого преміера, та мають до нього поше довіра, коли він щось скаже чи не доповідь, то тим разом вони такі не дуже вдоволені з його останньої промови. Але то тільки тому, що буди певні почути від Чорчила щось „сензаційного“, а такої сензації не було. Цю сензацію вони наліялись почути в першу чергу щодо дальших воєнних операцій. Загал думає, що Аліанти є тепер у дуже добром положенню, що віднесли поважні перемоги та мають усе готове до дальших перемог, а виглядає, що є якась перерва. Та ті, що менш більш знають, що ухвалено в Квебеку, запевняють, що незабаром усі почують про не одну велику „сензацію“ на фронтах. І то таку, з якої навіть Сталін буде вдоволений. Бритійці звикли, що Чорчил говорить до них у стилі, що їх ждуть ще нові жертви крові і майна, а піт у праці, а тим разом вишло, що преміер властиво вимагає від них тепер головню — терпеливості і контрольованого оптимізму. Найбільше вдоволені британій тим, що Чорчил запевнив, що Аліанти змагатимуть відбути конференцію разом з Сталіном, щоби обговорити цілу низку політичних питань, включно з тими, що повстали наслідком перемог Аліантів на Середземнім морі.

АЛІАНТИ ВИСАДЖУЮТЬ КОМАНДОС В ІТАЛІЇ, КАЖУТЬ НІМЦІ

ЛОНДОН. — Німецьке радіо передало, що яких 400 британських командос висіло на Італійську землю при допомозі аліантської фльоти та з повним виквіпуванням, щоби здобути причал, при допомозі якого можна пробувати висаджувати на беріг більшу скількість війська. Військової кола в Лондоні про це нічого не знають. Але кажуть, що це не є виключене, що таке могло бути, бо Аліанти вже кількома наворотами висаджували командос на Італійську землю. Німці кажуть, що всіх тих командос знищено чи вилапано, а тільки 30 втікло в калябрійські гори. Англіїці відповідають, що як так є, то значить, що цілком командос зістала осягнена. А воєнне знаряддя, яке вони мали з собою, призначене для Італійського підпілля. Ще далі кажеться, що так виглядає, що ген. Айзенговер залує вдарити в Італію саме з сторони Калябрії й Апулії. Знову інші кажуть, що Аліанти спершу займуть Корсику і Сардинію, заки зачнуть інвазію самої Італії. В Берліні заявив пресовий референт міністерства заграничних справ неутральним кореспондентам, що Аліанти готувляться на Середземному морі до нової інвазії, яка зачнется з полудневої Італії, або полудневої Франції.

СОВЕТСЬКІ ВІЙСЬКА ПРОЛОМИЛИ НІМЕЦЬКУ ОБОРОННУ ЛІНІЮ НА ПІВНОЧІ

ЛОНДОН. — Німецький фронт зачинає ломитись в Совегах вже і в тому місці, де він був досі найсильніший. По наглім заломанню на полудні й залишенню німцями Таганрогу, заломлюється цілковито вже і фронт на півночі, де советські частини наступають повною силою з двох боків на Смоленськ. В тому місці, де советські війська заняли Дорогобуж і Єльню, вбито і полонено в одному дні до 5,000 німців. Понуненоса вперед на яких 30 миль.

Видофуються теж і з північної України.

Звідомлення з фронтів окремо підносять, що отсе перший раз видираються советські частини в північну Україну, що досі була весь час в німецьких руках, себто від того часу, як її німці перший раз заняли. В наступях на тому фронті, що зветься Сівським, занято багато міст і сіл, між якими є такі як Глухів і Рильськ.

Певні, що здобудуть Смоленськ.

Воєнні комунікати ще дають до зрбуміння, що советська воєнна команда певна, що здобуде Смоленськ в коротком часу. В такому випадку німці втратилиб найбільш укріплену їхню твердиню.

Під Харковом далі бої.

Звідомлення подають ще й про здобуття дальших міст і сіл на фронті на захід і полудне від Харкова.

В таганрозькій окрузі далі наступають.

З полудневого фронту доносять, що в одному дні вбито і полонено до 3,000 німців та звільнено новню дальших міст і сіл.

СТАЛІН ЗАРЯДЖУЄ НАРАЗ АЖ ДВА САЛЮТИ.

МОСКВА. — Сталін видав в однім дні два денні прикази і зарядив подвійний салют. В першому приказі згадав про офензиву в напрямі на Смоленськ, заряджуючи дванацять вистрільів з 124 гармат. В другому приказі зарядив такий самий салют з нагоди советського пролому на Сівським фронті.

„ДЕРЖАТИСЬ ЗА ВСЯКУ ЦІНУ“ — ПРИКАЗ ДЛЯ НІМЦІВ.

МОСКВА. — Александер Верт подає у своїй кореспонденції до „Ню Йорк Таймс“, що дехто думає, а то й пише, що советська офензива в Україні іде дуже легко, бо німці видофуються, щоби вирівнати свою оборонну лінію. Верт твердить, що це неправда, та що німці боряться дуже завзято. Каже, що німецькі полонені подають, що їм буде приказано держати Орел „за всяку ціну“. Інші полонені стверджують, що таке саме було й деінде. От про Харків каже полонений, що їм сказав полковник, що „Фіер і Німецьчина ніколи не простять їм того, що втрачено Харків“. Кажеться далі, що хоч Харків є в руїнах, то навіть тоді, як німці вже його втратили і держались в Люботині, то й там приказано держати цю місцевість „за всяку ціну“, бо звідтам буде можна легше розпочати новий наступ на відбиття Харкова. Німці теж кидали всі можливі сили, щоби вдержатись хоч під Харковом.

ЗАВЗЯТА ПОВІТРЯНА БОРОТЬБА В ІТАЛІЇ

АЛІАНТСЬКА ГОЛОВНА КВАТИРА В ПОЛУДНІВІЙ АФРИЦІ. — Американські кореспонденти доносять, що отсе перший раз доводиться американським летунам стріпути на Середземному морі, а властиво в самій Італії, такий сильний повітряний опір, якого досі ніколи не було. Завдання аліантських літаків тепер таке, щоби цілковито винищити в полудневій і центральній Італії усі можливі комунікаційні звязки, головню залізничі. Ясне, що це підготовка до інвазії. Бомбардування відбуваються день за днем без великого спротиву. Тому здивувало американців, як одного дня побачили, що проти них вилетіло 75 німецьких бомберів. Прийшло, як подають кореспонденти, до небувалої, дикунської, повітряної боротьби, підчас якої знищено 17 ворожих бомберів. На протязі 24 годин втратили Аліанти на тому терені 15 літаків, що вважається найбільшою втратою за останні дні. Звичайно американці бомбардують днем, а британійці й канадійці ночами.

АМЕРИКАНСЬКІ БОМБЕРИ В АКЦІЇ З АНГЛІЇ.

ЛОНДОН. — Від поведілка вилітають як день так ніч формації Американських Літаючих Фортець до Німеччини і Франції для бомбардування важких воєнних об'єктів. Те саме, очевидно, робить і Бритійська Повітряна Сила. Ще далі бомбардується Рур, а в Франції летунські поля та фабрики воєнного знаряддя. Кажуть, що понад Англійським каналом літають весь час цілі повітряні фльоти. Одні з налетом, другі з поворотом.

ЩЕ ОДИН ЛІТАЮЧИЙ ВЕЛИКАН. — Саме тепер будують у заводах Кайзера ось такого літака-великана для перевозу вантажу. Він буде майже тричі більший від подібних літаків, що їх тепер уживаємо. Погляньте на Літаючу Фортецю, що є нагорі, та на другого американського бомбера, зправа, а будете мати поняття, що це за великан.

"SVOBODA" (Ukrainian Daily)

FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper published daily except Sundays, Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc., at 81-83 Grand Street, Jersey City, N. J.

Dated as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N. J. on March 30, 1911 under the Act of March 8, 1879.

Accepted for mailing at special rate of postage provided for in Section 1103 of the Act of October 3, 1917 authorized July 31, 1918.

Письменний текст оголошення має бути в адміністрації 48 годин перед появою числа, в котрим оголошувач хоче мати своє оголошення.

За оголошення редакція не відповідає.

За кожну зміну адреси платиться 10 центів.

3 Канади належить посилати гроші лише на т. зв. Foreign Money Order.

Адреса: "SVOBODA," P. O. Box 346, JERSEY CITY, N. J.

ТРИЦІТЬ ВІД БАЛТИКУ ДО БАЛКАНУ

Стоїмо перед такими подіями, що німці мусять вдержуватись терором уже навіть у Данії. А в Болгарії може наступити подібне кожної хвилини.

Щож це означає? Відповідь на те дуже проста: Повстає буря проти нацистів навіть у тих краях, де вони пробували бути „лагідними“, з якими вони хотіли бути в „приятні“, та в яких Гестапо не гуляло, як в краях „підбитих“, де нацистська влада була всевладною.

Ось так приходиться німцям витати п'ятий рік війни. Зачали вони її від великих триумфів і великих парад у Берліні та заповігів, що німецький літак, що бомбардував тоді як день так ніч Лондон та Англію, ніколи не допустить, щоби ворожі літаки досягли німецьку столицю. А сьогодні безсилний Берлін очікує того, що сталося з Гамбургом чи з багатьма колись містами в Рур. Тому чотири роки німецьке радіо починало кожного дня воєнні звідомлення від сурм та музики на знак великих перемог, а сьогодні мусять здебільша мовчати навіть не так тому, що нема що доброго заповідати, але просто тому, що заставляють його до цього альянтські літаки та бомбардування.

В таких обставинах, про які отсе згадуємо, треба вважати дуже людяною ось ту поведінку президента Рузвельта, якою він звиває німецький нарід опам'ятатись хоч тепер, скинути нацистську владу і безумовно здатись на ласку і неласку Альянтів, бо таким чином це багато врятує. А особливо знаменне є те, що президент Рузвельт у своїм останнім заклику відразу відрізняє Гітлера і нацистів від німецького народу, даючи цьому народові до зрозуміння, що „безумовна здача“ з усіма консеквенціями, до найгіршими відноситься тільки до Гітлера і тих найвищих нацистських керівників, що найбільше завинили. Німецькому народові запевнив президент Рузвельт від імені Альянтів навіть у теперішній хвилині, коли Альянти всюди перемагають, а нацистська влада всюди підкопана, що Альянти і про нього подумають, щоби він міг зажити в спокою і економічній безпеці. Супроти цього, як бачимо, є ще дана німецькому народові нагода зупинити непотрібний пролив крові та вкоротити війну і свої власні терпіння.

Що зробить німецький нарід, певно не знати. Альянти рахуються з тим, що нацистська влада має ще силу, та що ще забере часу, заки вона буде цілковито зломана. Значиться, що ще буде завзята боротьба, хоч може коротка. Саме на те останнє вказують останні події в Європі, бо поневолені нацистами народи всюди підносять голови. Не хочуть мати до діла з нацистами навіть ті держави чи народи, що ніби їм були „прихильні“, бо були змушені обставинами стояти ніби по їхньому боці. Так є, але проте такі ще не кінець війни. На це й треба пам'ятати на домашньому фронті.

Свобода від нужди

Наче на potwierдження, що свобода від нужди, є в світі можлива, президент Рузвельт уживає всього свого впливу для безпеки такої свободи в Америці. Це, на його думку, можна зробити дорогою суспільної безпеки („соціяльної секюриті“), яка вже існує в Злучених Державах від 1935 р., але не є вистарчальна. Отже тому у конгресі були поставлені внески (сенаторами Вагнером і Морієм та конгресменом Динглем), щоби цю безпеку поширити і на тих людей, які до сих є забезпечені.

Новий план має підтримку Американської Федерації Праці, бо надія ця організація найбільше за ним побивається і пропонує готовий начерк цього плану. Обстоє його теж і Конгрес Промислових Організацій (CIO), а протині йому деякі впливові члени конгресу тому, що він накладає величезні тягари в роді нового податку. Тому, що вирождив війни податок від платень і так великий, а крім цього теперішній закон про суспільну безпеку вимагає збільшених доплат на цей фонд у висоті 3 відсотків, члени конгресу думають, що новий тягар буде такий великий, що дуже важко буде його двигати. Отже опозиція проти нового плану має свій практичний підклад.

Однак без огляду, як довго боротьба за новий план буде тривати, нема сумніву, що він в якійсь формі буде ухвалений як закон хочби тому, що подібне цілковите забезпечення „від колоски до гробової дошки“ вже існує в Англії. Головні засади нового плану проголосив Рузвельт у своїй промові по радіо 28. липня, як засоби допомоги для воїнків, що вернуть ветеранами із теперішньої війни. Та це забезпечення обійме не лише ветеранів, але й усіх людей навіть тих, що самі для себе працюють. Отже тому новим планом будуть обняті і фермерські робітники та самостійні фермери, і домашні робітники-послугачі, і адвокати, лікарі та інші професіонали, і самостійні підприємці, що працюють на своїх господарстві, як от продавці газет; далше й стейтови та федеральні наємці-працівники й тим подібні. Отже до 40,000,000 вже тепер обезпечених прибуло ще 20,000,000 нових. Обезпека обіймає теперішні ділянки, як обезпеку на старість та на випадок безробіття, але підвічалоб допомоги в таких випадках, напр. за безпека на старість по 65 років життя досяглаб 120 дол. у місяць. На будуче суспільна безпека булаб поширена на такі випадки: 1. Втрата заняття; 2. Неспокоєність до праці й хвилення або й постійна нестуга; — в таких випадках передбачена поміч медицина у шпиталі для наємця й його родини; 3. Виплата безпеки на випадок смерті живителя родини; 4. Поміч робітникам в часі материнства. Для членів збройної сили Америки, що вернуть з війни, забезпечена

пенсія на випадок каліцтва; часового безробіття, поки не найдуть заняття, а також поміч у вишукуванні заняття, між ін. також поміч у вишколенню для нового заняття. Це є дуже широкий закрий домоголи. Колиб він удався в практиці, це булаб справді безпека від недостатку. Щоб його перевести, уряд мусять створити одноцілну крайову („національну“) систему суспільного забезпечення з відповідними друками й книжечками і позбутися, як це є тепер, доплати стейтв та подвійного книговодства. Натомість має бути створений один великий крайовий фонд суспільної безпеки, а до нього малиб вплачувати свої вкладки по 6 відсотків від плати і наємці і господарі-підприємці, разом на фонд ішлоб із заробітків аж 12 відсотків. У мирні часи це може й не надто велика оплата, коли зважити, що робітник дістає всесторонню безпеку та допомогу, але що робити з таким податком у воєнні часи, коли теперішні оплати вже досягають 20 відсотків, а нові податки вже о-

працьовує департамент скаруб?

Одна велика полекша булаб при адміністрації соціальної безпеки, бо булаб бюра по різних осередках і не треба булаоб оплачувати окремо стейтових, а окремо федеральних урядовців. Таксамо облекшений був би спосіб влати та виплати забезпечення при помічи книжечок для наємців, бо в цих книжечках малиб підприєми, головню для таких робітників, що з konieczности роблять так звану сезонову роботу і мусять переноситись з місця на місце. Однак це вже справи технічні, які можна придумати для облекшення введення й існування плану, а які можна оперти на досвід в Англії, або змінити на підставі будучих досвідів в Злучених Державах. Вже теперішній досвід, переведений на існування й виконуванию закону, буде великою помічю при виготовленню нового федерального закону. Головною перепоню будуть фінансові тягари. Коли знайдуться способи ці тягари наложити відповідно до платничої сили людини, не повинно бути дальших труднощів у забезпеченні „свобід від нужди“.

літ існувати, а коли й відродилася в останній світовій війні та відродилася вже як слаба держава, що могла заподіяти шкоду українському народові, але тільки на його західній території, й тільки завдяки повній слабості Московщини, що на короткий час потонула в анархії комунізму. Ніколи вже Польща не всилі загрозувати цілому українському народові, бо до того слаба. Не важне це, що неогон польський фантаст бажав би собі, але важне це, що поляки є в силі зробити. Фактом є, що Польща перестала бути найгіршим протиником для цілоти українського народу, але ним стала від 18 століття Московщина, перехрещена від Петра I. на Росію. Це є історична дійсність і кожний, що хоче розуміти азбуку українського політичного життя, мусять це зрозуміти.

Річ природна, що лежить в інтересі московського народу все робити, щоб українські люди того не розуміли. Над тим працювала повних сто літ ціла школа російських істориків, щоби представити українця як головного ворога українського народу тільки Польщу, а Московщину як старшого брата. Лежить в інтересі Московщини ось так повернути увагу українських людей від головної та найгіршої небезпеки для українського народу, себто з боку Московщини, що йде ясно і plainly на знищення українського народу як окремого народу.

Коли цього дехто з українських людей не розуміє, то це доказ, що в них немає всеукраїнського думання, що у тих людей немає це правдивого українського соборництва, бо вони тільки думають думками хуторянина, мешканця Західної України, де ще, й тільки там, існує польська загроза. Треба розуміти історію українського народу, щоб вихопити її головний нерв. Треба пізнати, що є грізні небезпеки для українства та є теж побічні, вкінці є дрібні небезпеки, що вже не в силі загрозувати існуванню, ні навіть цілоти українського народу.

На жаль це нерозуміння історії українського народу ні серед більшости українсько-американської інтелігенції прямо загрозує. В пресі ще й нині нагадується про боротьбу козацтва за віру, за народ, за волю в такий спосіб, що забувається, що вже два вороги, з якими боролося наше героїське козацтво, уступають з поля бою. Один за одним. Татари цілком зникли, а поляки зникають вже на наших очах як сильний протиник українського народу, бож по тій світовій війні Польща вилізе ще слабшою ніж була перед теперішньою війною, а тим чином для українського народу менше грізною, як була нею досі.

Можуть собі різного тину демагоги закидати авторові тіх стрічок на спілку з комуністами польнофілією. Це йому байдуже, що думають ті, що не розуміють української історичної азбуки, або не хотять ніби її розуміти, бо мають в тім свої інтереси. Як уважимо моїм обовязком, як українського історика та сина українського народу, у ті переломові часи для українського народу сказати американським землякам усю правду, яка хіба ясна як білий день.

П'ятий закон української історії є, що український нарід досі успішно боронився проти нападливих сусідів.

Є ще п'ятий факт, який набирає характеру історичного права, а це, що український нарід без бою не здавав своєї позиції та не зрікався ніколи права бути господарем на власній землі; досі боронив він рідну землю успішно, навіть й без власної держави, тільки коштом припинення розвою своїх вроджених талантів.

Коли ввійдемо у давніші часи, перед початком української історії, то побачимо, що та боротьба ведеться вже понад три тисячі літ зі змінним шастям. Всежтаки український нарід збави та руками тримається своєї землі донині. Раз був на возі, другий раз під возом, раз цофався взад у безпечнішу лісову, північну західну полосу, то знов з повною животною силою прямував до свого природного призначення, до Чорного моря. Живити українського народу наповняє нас оптимізмом, що він як вже не раз в перідсторії та в історії, вкінці таки ще в наших часах стане

паном на власній землі, хіба що найдется такий окупант, що ринуться фізично винищити українських людей, принайменше у такій кількості, щоб неактивний меншині накинати вже свою культуру та витягнути у свій національний організм.

По консервативним ставистичним обчисленням, stwierdżono, що український нарід зменшився за двадцять літ червоного володіння над Україною напевно на 8 мільонів. Колиб дотеперішній режим в Україні не змінився, можна думати, що за сто літ українці наїшлибся в Україні в меншині себто, що українська земля сталаб власністю москалів окупантів раз на все! В це треба добре вдуматись різним українським москвофілам добродіям; це треба теж розуміти різним українським хаотикам, що легководно мінняють політичну шкіру, не здаючи собі справи, про яку це велику ставку йде гра в наш часи. Іде про існування українського народу; тому не можна кидати нерозважними обвинуваченнями направо та наліво, бо це вода на млин протинника.

Шестий закон української історії наказує українцям відділитись від Московщини.

Якщо український нарід хоче жити та дістати повну змогу розвивати свої таланти та використовувати багатства своєї землі на власну користь та на користь усього людства, він мусять стати повним паном на власній землі. На це Московщина добровільно ніколи не погодиться. Як і не погодиться на подібне супроти інших народів, що так само загрожені червоною Московщиною у своїм існуванню. Звідси і природний союз між тими усіми народами. У своїм існуванню комунізм як варизник та могутчий засіб російського завойовництва є загрозою українського народного життя, бо українство та москвофільний комунізм це огонь та вода.

Далше українським людям треба добре тямити, що духовий мур між українським народом та московським не падто високий, бо йде правди діти, москалі та українці належать до спільної групи трьох східно-європейських народів східної культури. Отже духово українці таки ближчі москалям, ніж полякам як людям західної культури. Через це при низькій національній свідомості цей мур духової окремішності стає ще нижчий. Іє саме є причиною існування в українців такої дивовижі, якої нема у ніякого другого народу, москвофільства та малоросійщини, себто людей української мови та українського шолого способу життя, які однак себе вважають за москалів. Це треба добре тямити українським людям та нічого не робити такого, що такий духовий мур між українцями та москалями ще більше обнижує. Саме цілком московської політики, починаючи від Петра I, є та, щоби цей мур української та московської окремішної духовості руйнувати та Україну зробити тільки географічним поняттям, провинцією московського народу, який став би власником великих багатств України.

Оце головні закони історії українського народу та його сусідів. Іх треба вірно представляти американцям. Та зокрема треба собі вписати, щоб не микити блудними стежками та навіть в добрій вірі не робити щось такого у ці історичні часи, що тільки йде на користь тих, що багатства української землі хотять собі присвоїти, знищивши український нарід як окрему націю. (Кінець).

ДЕЦЕНТРАЛІЗАЦІЯ ФЕДЕРАЛЬНИХ БЮР.

ВАШИНГТОН. — Від часу наладу на Перл Гарбор федеральний уряд переносить бюра своїх агенцій з Вашингтону до більшости міст в різних сторонах Злучених Держав. Досі перенесено 38 бюр, які дають працю 17,000 бюрових наємців. У Вашингтоні остало при бюровій праці 280,290 федеральних наємців, а ще прибувають свіжі, як це заявляє Комісія Цивільної Служби.

КОЖНИЙ СВІДОМІЙ АМЕРИКАНСЬКИЙ УКРАЇНЕЦЬ ПОВИНЕН БУТИ ЧЛЕНОМ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ.

Проф. Микола Чубатий.

ЗАМАЛО Є ЗНАТИ СУХІ ФАКТИ, ТРЕБА РОЗУМІТИ ІСТОРІЮ УКРАЇНИ

Четвертий закон української історії є, що не все всі сусіди українського народу були йому рівно небезпечні.

В історії цілого світа одні народи ростуть в силу, другі падають, а то й цілковито зникають і перестають існувати. Сильний та загрозуливий сусіднини, може статися за сто-двіста літ не то незагрозуливим, але найкращим союзником у боротьбі проти нового протинника, що за той час поріс у силу. Тому, будучи в історії реалістом, треба брати речі рідзак, що сильніший є „гірший“, а слабший „з konieczности“ стає „ліпшим“. Саме так є в українській історії з сусідами українського народу.

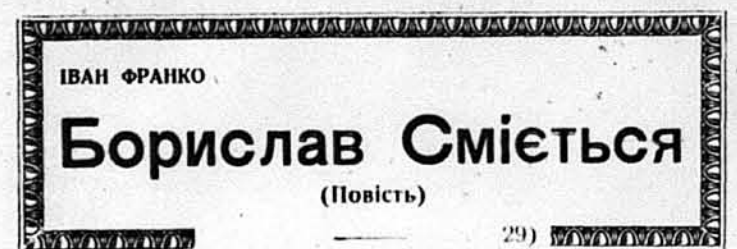
Берім наприклад, нинішній стан. Діточою найвістю є думати, щоби 23 мільони поляків (себто західній сусід України) зі своєю вобою землею могли винищити 40 мільонів українського народу, що зовсім іншої культури, власника багатої землі. Але це може зробити московський нарід, два рази такий чисельний як український, з великими багатствами своєї та української окупованої землі, що дають йому до цього силу. Колиб він стосував вирождив сто літ такі способи правління, як стосував у відношенні до українського народу вирождив останніх двадцять літ, то може це осягнути, що української окремої нації не буде.

Розуміти буде українську історію той, хто знає, що таке відношення сил не було все у Східній Європі, воно мінялося вже чотири рази за часів на-

шої української історії. Перед 13-тим століттям найгіршим для України були степовики. Потім від половини 13-го до 15-го століття найгіршим ворогом українського народу були татари, нині такого ворога український нарід взагалі немає, бо татари стали слабим народом. Від 16-го до 17-го століття влючкою найгіршим протиником українського народу були поляки, бо це була тоді найбільша попуга на сході Європи, а українська багата земля була одним із філарів тої попуги. Московщина тоді була слабою державою, що не брала ще навіть участі в справах Європи. Проте не диво, що українська козацька історія, народні пісні, ціле душевне наставлення українського народу було звернене колись проти татар та Польщі.

Від половини 17-го століття відношення сил у Східній Європі основню почало мінятись. Польща стала скоро слабнути, а Московщина роси сама через загарабання української землі, пізніше через доступ до Чорного моря. Від російської окупации Петра I, себто від початку 18-го століття, Московщина стала вже попугою, Польща слабою державою. Виринилося це 1709 року в битві під Полтавою, коли то український нарід зирвався до бою за незалежність України під провідом гетьмана Івана Мазепи. На початку 18-го століття перший раз в історії Польща та Туреччина були вже союзниками України проти Московщини.

Потім Польща як держава перестала на сто п'ятдесятя

Так то, так, — говорив далі Стасюра, — розлустилися наші кривдинокі, та й бувають, збиткується над робучим народом, бо що то, добре їм діється! І чим довше гляди та слухай, тим більше бід та кривд народної, тим більше у них багатства та достатку. От тепер народу до Борислава пре видимо-невидимо, бо всюди по селах голод, посуха, слабість. А й тут хіба лише? День поза день видно по закупах слабих, голодних, незарібних людей; лежать і стогнуть і ждуть хіба тільки смерті, бо людського змидування вже давно перестали ждати. Та й тепер, адить, плату на умешили і з кожним тижнем уривають все більше, годі вижити з неї! Хліб

часткові, що складаються на ту велику?...

Андрусь Басараб глядів на Стасюру і на всіх інших побратимів зразу понуро і ніби рівнодушно, та вкінці на його лиці зявилось щось, немов скрита на дні в душі радість. Він устав з місця і випрямився, досягаючи головою аж до повали невеличкої хатини.

— Ні, не терпіти нам і тої загальної кривди, а хоч і терпіти, то не покірно, не тихо, мов та стрижена вівця. Всяка кривда мусять бути укарана, всяка неправда мусять пімститися, і то це тут, на цім світі, бо що за суд буде на тім світі, цього ми не знаємо! І чим ти гадаєш, що, карбуючи всі ті дрібні часткові кривди, ми загубаємо про загальну? Ні! Адже кожна й найменша кривда, яку терпить робучий чоловік, це частка тої загальної, народної кривди, що всіх нас давить і гложе до кості. І коли прийде день нашого суду і нашої кари, то чи ти думаєш, що не пімститься тоді й загальна наша кривда?

Стасюра сумно якось похитав головою, немов у душі

своєї не зовсім вірив Басарабовій обіцянці.

— Гай, гай, побратиме Андрусю, — сказав він, — пімститься, говорини? Уже те одне, що не знати, коли то буде... А друге: що нам з того, що колись може й пімститься, коли нам тепер від того не легше терпіти. А хоч і пімститься, то чи думаєш, що опісля легше буде?...

— Шож бо ти, старий, — крикнув на нього з грізно блискучими очима Андрусь, — розжалобився, не знати чого! Тяжко нам терпіти! Хібаж я того не знаю, хіба всі ми того не знаємо? А хто зможе так зробити, щоб ми не терпіли? Ніхто, ніколи! Значить, терпіти нам до суду-віку та й по всьому. Тяжко це, чи не тяжко, що то кого обходить? Терпи і мовчи, не показуй іншому, що тобі тяжко. Терпи, а як не можеш вирватися з бід, то бодай мстися за неї, це хоч трохи влегшить твого болю. Така моя гадка, і всі признали, що вона правдива. Чи не так? — Так, — відповіли побра-

тими, але якимсь понурим голосом, немов ця правда не дуже їх радувала, не дуже припала їм до серця.

— А коли так, — говорив далі Андрусь, — то ніщо й гаятися. Розповідайте далі, хто знає про яку кривду.

Він сів. У хатині стало тихо. Почав говорити Матій. У його сусідстві вмер робітник у темній комірчині; як довго там лежав, відколи слабував, цього ніхто не знає, і домовласники нікому не хотіли того сказати. Говорять, що робітник мав трохи зароблених грошей, а коли зазлаб, домовласники відібрали від нього гроші, а його потім морили голодом, держали взаперті, поки не вмер. Тіло було страшенно сухе, давно немите і синє, як боз. Позавчора почувала якась жінка у другого сусіднього домовласника. Вночі зягала. Грошей у неї не було, і зараз на другий день вкинули її з дитиною з хати. (Дальше буде).

ПРАЦЮВАТИ ДЛЯ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ, ЦЕ В ПЕРШІЙ МІРІ, ПРИНДУВАННЯ ДО НЬОГО ЯКНАРВІЛЬШЕ НОВИХ ЧЛЕНІВ.

PROCLAMATION

TO THE PEOPLE OF THE UNITED STATES

Proclamation

RECOGNIZING THE FACT that in carrying the war into enemy territory, we shall need greater amounts of money than any nation has ever asked from its citizens in all history, I, FRANKLIN D. ROOSEVELT, President of the United States of America, do officially proclaim that on Thursday, the ninth of September, 1943, the Third War Loan shall be launched.

As Commander-in-Chief, I hereby invoke every citizen to give all possible aid and support to this Third War Loan drive, not only so that our financial goal may be reached, but to encourage and inspire those of our husbands and fathers and sons who are under fire on a dozen fronts all over the world. It is my earnest hope that every American will realize that in buying War Bonds in this Third War Loan he has an opportunity to express voluntarily and under the guidance of his conscience, the extent to which he will "back the attack."

The American people supported well the first and second War Loan drives and in fact did even more than was asked of them. Our need for money now is greater than ever, and will continue to grow until the very day that Victory is won; so we must ask far more sacrifice, far more cooperation than ever before.

IN WITNESS WHEREOF, I have hereunto set my hand and caused the seal of the United States of America to be affixed.

DONE at the City of Washington, this twenty-sixth day of July, in the year of our Lord nineteen hundred and forty-three, and of the Independence of [Seal] the United States of America the one hundred and sixty-eighth.

By the President:

CORDELL HULL
Secretary of State.

Franklin D. Roosevelt

**3RD WAR
LOAN**

15 BILLION DOLLARS
(NON-BANKING QUOTA)

Starts Thursday
Sept. 9

Back the Attack
WITH WAR BONDS

This Advertisement is a Contribution to America's All-Out War Effort by

UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, Inc.
A Fraternal Benefit Society

"SVOBODA"
Ukrainian Daily

Полегчі при найманні не-горожан на працю

Департаменти Війни, Фльоти і Справедливості видали разом з Морською Комісією новий розпорядок, який значно упрощує наймання чужинців на працю у фабриках, що виробляють літаки, або виконують інші державні замовлення. Згідно з тим розпорядком управи фабрик зможуть дістати дозвіл на допущення до праці не-горожан за два тижні, а то й швидше, від часу подання аплікації.

Разом з розпорядком голови Военної Комісії Робочої Сили чужинців в багатьох околицях, де є помітна нестача робочих рук.

Згадана Комісія підкреслює, що в стейтах Нью Йорк, Каліфорнія, Мішіген, Месачусетс, Пенсильванія, Іллінойс і Нью Джерсі живе 69 відсотків усіх зареєстрованих чужинців. У тих сімох стейтах також сконцентрована тяжка промисловість, яка виконує приблизно половину усіх важливіших воєнних контрактів. У багатьох випадках виконання тих замовлень не можуть дістати стільки робітників скільки їм треба.

МекНат далі вказує, що нарікання фабрикантів на складну процедуру при найманні чужинців не все були оправдані, а то з двох причин. По-перше, більша половина з 4,280,056 зареєстрованих чужинців походять з країн, що належать до Об'єднаних Держав. Більше як третина, це були горожане неврайонних або не-ворожих країн. Тільки 337,400, або менше як 8 відсотків походять з країн держав „осі“ і вважаються „ворожими чужинцями“. До них як відомо, не зараховується італійців, яких є 601,000, а з яких Департамент Справедливості зняв це окреслення. Розпорядок про спеціальні дозволи на працю відносяться тільки до „ворожих чужинців“.

По друге окремі дозволи на наймання „ворожих чужинців“ потрібні тільки там, де фабрика виконує спеціальні контракти, означені як „тайні“, „довірочні“ або „обмежені“, або коли вона виробляє літаки чи летунський лаштук. Величезна кількість замовлень не належить до цієї класифікації і до праці при тих замовленнях всіх чужинців можна наймати так як наймається американських горожан.

За останній рік уряд робив різні заходи, щоб влегчити чужинцям можливість знайти працю. Основою тих заходів був розпорядок і заява президента Рузвельта з 11-го липня минулого року з закликом, що нікому не має бути відмовляти праці тільки через те, що він не горожанин чи тому, що він давніше був горожанином іншої держави. Президент у тій заяві також назвав тих чужинців, які особливо засадувають на увагу при найманні на працю. До них належать почесно відпущені були американські вояки й моряки та горожане Об'єднаних Держав і заприязнених республік.

Поодинокі департаменти правительтва робили все, що в їх силі, щоб перевести в життя вказівки президента. Бюро Праці Злучених Держав одержало інструкції, щоб помагати чужинцям знаходити працю. Де цього треба, там вони обов'язані помагати робітничкові-чужинцями винувити потрібні аплікації. Вони також обов'язані повідомляти уряд про труднощі, які в їх округах стрічає наймання на працю чужинців.

Під впливом таких і тим подібних вказівок і розпорядків в багатьох фабриках, що мають спеціальні контракти з урядом, управи приймають на працю чужинців, коли вони подались за перші горожан-

ські папери або коли докажуть, що були почесно відпущені з армії. Є ще, однак, підприємці, які чи то не знають, чи не хочуть знати, що це не тільки законний, але урядом допущений спосіб поступовання. Ще дуже часто можна стрінути підприємця й нахил принудити все найгірше про людей, що говорять кенсько по англійськи або виглядають „по форейнерськи“.

Про це П. МекНат каже, що „таке поступовання можна вправді розуміти, та годі його оправдати, особливо, коли від нього терлять не тільки невинні люди, але й наша загальна воєнна продукція. У цій ділянці існує величезне поле для освідлюючої праці у кожній громаді, де треба витворити австрій зрозуміння й терпимости. Над цим повинні призадуматись і над тим малиб працювати місцеві провідники, тому, що це причиниться до скріплення демократичного духа в цій країні“.

У згаданому на початку розпорядку про упрощену процедуру при найманні на працю чужинців при спеціальних тайних і обмежених замовленнях, скасовано деякі дотеперішні вимоги, зменшено число питань, на які маєтись дати відповідь, та зроблено це й інші полегчі, так, що аплікації можуть бути подані за кілька днів, а не довше як на протязі двох тижнів. В цей спосіб як підприємці так і робітник не муситимуть довго чекати.

Разом з тим, за підписами секретаря війни Стимсона, секретаря фльоти Накса, генерального прокуратора Бидела і голови Морської Комісії Ленда пригадано всім підприємцям і контракторам, що згідно з розпорядком президента вони не сміють робити ніякої різниці між робітниками тільки через те, що вони належать до якоїсь іншої раси, чи є іншого походження. Про це у розпорядку сказано дослівно так:

„Навіть при летунських чи спеціальних контрактах, коли фаховий аплікант, якого послугу контрактор потребує, є чужинцем, і коли контрактор не має підстави сумніватись у його лояльність до Злучених Держав, він обов'язаний співпрацювати з таким аплікантом у справі одержання ним федерального „дозволу на працю“. Відмова праці такому чужинцеві вважається зломанням постанови проти дискримінації, яка знаходиться у всіх державних контрактах. Вона також противиться прийнятій офіційно політиці американського уряду.“

Загальна Рада — ФЛІС.

ПОХОРОН ЛЮТЕНАНТА В. Р. КУЗЬМИ

В НЮАРК, Н. ДЖ.

В суботу дня 4. вересня, година 9. рано, зачнеється в українській греко-кат. церкві при Мортон вулиці в Нюарк, Нью Джерсі, жалібна відправа враз з похороном бл. п.

ВАСИЛЯ Р. КУЗЬМИ

років 23, лютенанта Американської Повітряної Сили, загинувшого підчас летунського нещасливого випадку. Покійний є сином відомих українських громадян, адв. Василь Кузьми і пані Катерини Кузьма.

МАЮТЬ ОРГАНІЗУВАТИ „ДРУГУ УКРАЇНСЬКУ ШТУРМОВУ ДІВІЗІЮ“.

СТОКГОЛЬМ, (ОНА).

Робітничий тижневик в Швеції „Троц Альт“ подав вістку, що німці вже організують другу українську штурмову дивізію в Галіччині. Першу дивізію українського війська німці вислали до Райху, а тепер організують другу. Газета пише, що німці вербують тільки таких українців, які добре до них ставляться. Хто не одобрює німецької окупації, того німці до армії не беруть. Кажуть, що німецька військова комісія заявила, що вона воліє таких українців, які мають військоове вишколення, але не з польської армії, тільки з старої австрійської. Хто служив при війську в Австрії, той має першество.

„Троц Альт“ зауважує, що з огляду на те, що німці вербують тільки таких людей, що служили в австрійській армії, виходить, що українська штурмова дивізія на фронт не піде, бо вояки, які служили в австрійській армії вже люди старші і до нихких боїв на фронті не надаються. Українська штурмова дивізія може буде вислана до Польщі або до Німеччини повинні вартувати службу для німців.

НА ВЗІР ХРЕСТОНОСЦІВ.

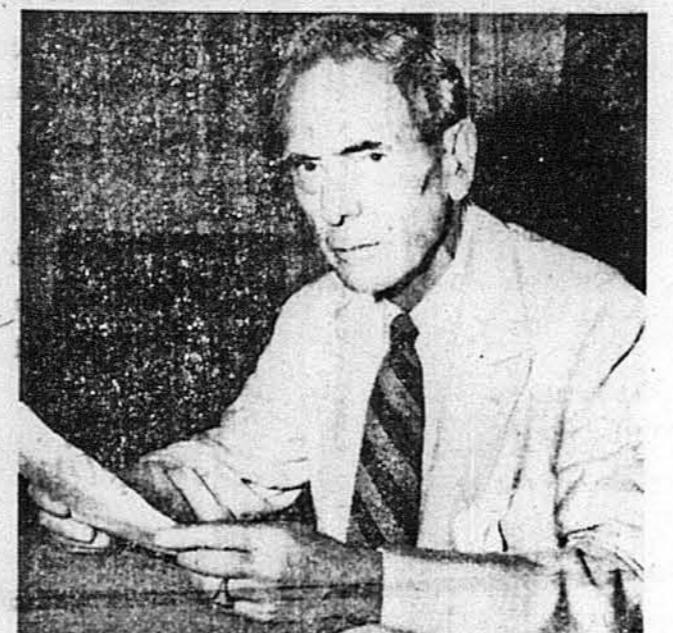
МОСКВА. — Німецькі вояки вживають тепер як охорону сталевий щит, подібний до того, що його колись вживали хрестоносці. Щити ставлять перед боєвими лініями, щоб закривали вояків.

ФРАНЦУЗИ ТДЯТЬ ЗДОХЛИНУ.

БЕРН, (Швайцарія), (ОНА).

Кореспондент Базельського „Нахріхтену“ доносить з Віші, що в окупованій німцями Франції вже дійшло до того, що французи їдять здохлаїтину. Він пише, що у Віші чорний ринок поширився до той міри, що навіть в одному із краших місцевих готелів давали їсти здохлаїтину. Розуміється, ніше кореспондент, що власника прилапали й засудили, але це справи не направили. Німці так Францію обрали, що нарід ходить босий і голодний. Навіть прихильники Лавала вже переконались, що найзлимим не в голові доля французького народу. Німці вивозять з Франції все, що може зарвати і як прийде зима, то французи зовсім не матимуть що їсти.

До Берна недавно приїхав один подорожник і розповідає, що німці довели Францію до таког зубожіння, що одиноким надією французького народу остались при життю є альянтська інвазія європейського континенту. Інакшоно виходу для себе французи не бачать. Вони надіються, що Об'єднані Держави остаточно рішуться отворити другий фронт і вигнати окупантів з Франції. Якщо так буде, то Альянти можуть рахувати на те, що французький нарід їм допоможе, бо там є сильні підземні організації, які вже від довшого часу чекають на інвазію Європи. Вони систематично підривають силу окупанта, але сами вигнати його не можуть.

МОЖЕ СТАТИ ПІДСЕКРЕТАРЕМ СТЕЙТУ. На місце недавно уступившого підсекретаря стейту, Сомнера Велеса, як догадуються, готов прийти Бренкеріж Лонг, дипломат для кар'єри, що працює в департаменті стейту у Вашингтоні.

Прибувши з Франції подорожний заявив, що Об'єднані Держави можуть бути певні, що як прийде час на інвазію, то французький нарід спати не буде. Німці це знають і стараються ослабити підземний рух тим, що вивозять з Франції поживу і знесилюють французів голодом. Мовляв, як французький нарід не матиме що їсти, то йому й воювати відхочеться.

НІМЦІ ВИВЕЗЛИ З ГОЛЯНДИ 412,000 РОБІТНИКІВ

ЛОНДОН, 28. серпня (ОНА).

Голяндські державні кола в Лондоні заявили, що німецька окупаційна влада вивезла з Голяндії 410,000 робітників. З того числа до Німеччини вивезено 375,000, а до Бельгії і Франції 37,000. Крім високо кваліфікованих робітників, німці вивезли з Голяндії також велике число селян, яких примістили на забраних Советам землях.

Голяндські колоністи в Україні мають бути дуже незадоволені і пишуть домів листи.

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ У. Н. СОЮЗУ

БЕРДЖПОРТ, КОНН. — Тов. Українська Стр. від. 59, повідомляє всіх своїх членів і членів, що збори відбуватимуться в неділю, 5. вересня, в галі церквоній „4 Біч ул., точно в од. 2. пополудні. Визнаємо всіх членів, щоб прийшли на час і вирішили довариські справи. Рівнож пригадуємо всім членам і членцям, що припадає 50-літній ювілей У. Н. Союзу, власі якого ко ний член повинне придати новог члена до батька Союзу, як презент. Визнаємо всіх членів приданих по одному членови на ювілей. — За уряд: Г. Монок, прелд.; Л. Біх, кас.; М. Галькевич, секр.

ВУНСАКЕТ, Р. АЙ. — Тов. Івана Франка, від. 241, повідомляє своїх членів, що місячні збори відбуватимуться 4. вересня, в годині 7. вечір, в галі 74 Терис Елею. Обов'язком кожного члена є прийти на збори, бо є важкі справи до вирішення. — С. Бардальський, прелд.

ВІЛКС-БЕРІ, ПА. — Бр. св. Івана Хрестителя, від. 223, повідомляє всіх своїх членів, що три-квартальні збори відбуватимуться в неділю, 5. вересня, в галі Парквілльон, зарас по Ст. Болій. Присутність всіх членів колекція. — Уряд.

В НОВІЙ ГВІНЕІ ДАЛЬШІ УСПІХИ.

АЛІАНТСЬКА ГОЛОВНА КВАТИРА НА ПОЛУДНЕВО-ЗАХІДНЬОМУ ПАЦИФКУ. — Японці боронять останніх своїх позицій в Новій Гвінеї як ті, що рішилися згинуть, а не відступити. Не зважаючи на те, їх оточується щораз тісніше. На тому терені боїв заготовано 75 знищених або ушкоджених ворожих літаків, 30 браж і два кораблі, включно з кружляком.

сти, що місцеве населення уважає їх за німців і бойкотує. Кажуть, що їм тяжко жити і хотілиб вернути назад до Голяндії.

ДІСТАНУТЬ ЗАНЯТТЯ

ПОТРІБНО 4 ЖІНКИ

ДО ПАКОВАННЯ ICE CREAM CONES

Добра платія. Голосіться до: INDEPENDENT BISCUIT CO., Inc., 207-211 Bright Street JERSEY CITY, N. J.

ПОТРІБНО ЖЕНЩИН

до чистення бюр в будинках. Роботу можна зачинити в котрій будь годині між 5-ю і 11-ю годиню вечір. Платія від \$14.00 до \$20.00 на тиждень.

Голосіться до: 167-75 15 WHITENALL ST., Room 210, біляко South Ferry NEW YORK, N. Y.

МЕШКАННЯ ДО ВИНАЙМУ

ШЛИЙ МІСЯЦЬ БЕЗПЛАТНО РЕНТ. 3 і 4 кімнати апартамент, гаряча вода, гарний корнеровий 20-фамілійний будинок, 3 блоки від Williamsburgh мосту і всіх соборейових стацій та склейів. 166-71 95 MARCY AVE., cor. So. 2nd St., BROOKLYN 13, N. Y. Липайте у старожі дому, Арт. 4.

УВАГА! НЮ ЙОРК, Н. Й. УВАГА!

ВАЖНЕ ДЛЯ РОДИЧІВ І ДІТЕЙ УКРАЇНСЬКОГО ПОХОДЖЕННЯ!

СТАРАННЯМ І ЗАХОДОМ УКРАЇНСЬКОЇ ПРАВОСЛ. ГРОМАДИ 334 Іст 14-та вул. Нью Йорк, Н. Й.

„РІДНА ШКОЛА“

на 1943—1944 рік

ДЛЯ ДІТЕЙ У ПОКІЛЬНОМУ ВІДІ СТАРШИХ В ПОНЕДІЛОК, 13-ГО ВЕРЕСНЯ 1943

Науку вестиме КОЖНОГО ДНЯ від години 5-тої до 7-мої вечір у вигідним приміщенню учитель СТЕПАН ГОЛУТАК. — Впис почнеється від ВЕРЕСНЯ 6-го до 11-го включно в канцелярії парохіяльній. „РІДНА ШКОЛА“ зробил гарний поступ у минулому шкільному році, тому сподіємось, що й на цей рік родичі не відмовлять своїм дітям записатись з своєю рідною мовою та прекрасним співом і історією, а вписуватимуть їх шкільно.

Комітет.

РЕКОРДИ ІОСИФА СІГУРА (СОНАРТ) по 75 цт.

- 580 Грай мені скрипку, полька, Велеса, полька.
- 581 Бабура, вальс Не тепер, полька.
- 582 Новомлада, полька, Ганка, полька.
- 583 Гонак, вальс, Коробочка, танець.
- 584 Кокетка, полька, Лелітка, танець.

РЕКОРДИ З РАДЯНСЬКОЇ УКРАЇНИ по 55 цт.

- 4. 53 Запрайте, хлопці, коні. — Хор ім. Леонтовича.
- 4. 51 Гонак, Світлий місяць. — Балабайка Оркестра.
- 4. 47 Занови, Рене та стогне. — Радянський Хор „Думка“.
- 4. 46 Біло млина, Об'яву обруч. — Жіночий Хор.
- 4. 45 Козачок, Дощик. — Київський Оркестр.
- 4. 36 Об у полі. Та болить ручка та болить ніжик. — Хор.
- 4. 26 Завістали козаченки. — Хор Штетин, Сольо.
- 4. 25 Очерет злом гуде. — Жіночий Хор, Катерина. — Танець.
- 4. 24 Від Києва до Лубен. — Хор. Об не сльи місяченьку. — Сольо.
- 4. 21 Пречинил Бабура. — Артист бас 1. Патогорнянський.

Всі рекорди грають на обо боки. Добрі для автоматів. Посилайте замовлення на адресу:

SURMA Book & Music Co.
325 EAST 14th STREET, NEW YORK CITY.

Д-Р С. ЧЕРНОВ

- Гострі в дронічї недуга — холері — кіл і жінок — Шкіра.
- Аналіза крови для подорожного — доштя.
- Гемороїди й желки лікується без операції.

223 SECOND AVE., cor. 14th St., NEW YORK CITY, Room 14, GRamercy 7-7697

Офісові години: денно від 10 до 7. В неділі офіс зачинений.

Жінка-доктор до обслуги. X & Флюроскоп. — Екзамінація \$2.00

ПІДПРИЯТТЕ БІЗНЕСМЕНІВ, ЩО ОГОЛОШУЮТЬСЯ В „СВОБОДІ“, А ТИМСАМИМ ПІДПРЕТЕ „СВОБОДУ“.

\$150.00 ЦІЛИЙ ПОХОРОН

І ВИЩЕ ОБСЛУГЕМО В ПЕРТ АМБОЙ І ОКОЛИШ

KANAI KAIN FUNERAL HOME

433 STATE STREET, PERTH AMBOY, N. J.

Phone: Perth Amboy 4-4646

МИРОН ЛИТВИН І СИН

УКРАЇНСЬКІ ПОГРЕБНИКИ

Обслуга шира і чесна

383 Morris Avenue, cor. Springfield Ave. NEWARK, N. J.

Phone: ESsex 3-5347

ІВАН БУНЬКО

УКРАЇНСЬКІЙ ПОГРЕБНИК

зарядка — поребани по ціні тих інших як \$150.

ОБСЛУГА НАКРАЩА.

JOHN BUNKO

Licensed Undertaker & Embalmer

437 E. 5th St., NEW YORK CITY.

Rigntified funerals as low as \$150.

Telephone: GRamercy 7-7661

ПЕРШИЙ УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК НА ФІЛЯДЕЛЬФІО І ОКОЛИЩО

МИХАЙЛО НАСЕВИЧ

cor. FRANKLIN & BROWN STS., PHILADELPHIA, PA.

Tel. Market 1320.

ОБСЛУГА В ДЕНЬ І В НОЧІ

ПЕТРО ЯРЕМА

УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК

Занимаєсь похоронами в BRONX, BROOKLYN, NEW YORK І ОКОЛИЦЯХ

129 EAST 7th STREET, NEW YORK, N. Y.

Tel.: ORchard 4-2568

BRANCH OFFICE & CHAPEL: 707 Prospect Avenue, (cor. E. 155 St.) BRONX, N. Y. Tel.: MEtrose 4-6577

Поодинокі департаменти правительтва робили все, що в їх силі, щоб перевести в життя вказівки президента. Бюро Праці Злучених Держав одержало інструкції, щоб помагати чужинцям знаходити працю. Де цього треба, там вони обов'язані помагати робітничкові-чужинцями винувити потрібні аплікації. Вони також обов'язані повідомляти уряд про труднощі, які в їх округах стрічає наймання на працю чужинців.

Під час перших відвідин у міст, Зіла, зо своїми дикими звичками з джунглів, попала в конфлікт з поліцією. У вязничній почула крик Тарзана, і рішила йти йому на допомогу.

Загониста дівчина з джунглів побігла попри своїх сторожів. Вони скрикнули здивовані, як вона звалила їх на землю.

З усміхом Зіла вискочила через відкриті двері вязничної кімнати.

Але на коритарі вона попала на іншого сторожа, котрий хотів її схопити.

ТАРЗАН, ч. 829. Перешкода.